

lanud ja elagu pääwast pääwa, kuidas aga häda õpetab. Kuidas lükkad, nõnda lääb! Selle peale mõtlesgu noor ja wana ja pöörgu ekuariva misest, kes senna siisje sattund, parem hilja kui ilmasgi, aega on ikka veel mireleparandamisele ja tuletagu meeles, et kõik need, kes kuulsaks meheks on saanud, enamiste on pidanud wiletsat elu äraelama, kuni etteseatud märgile jõudsid ja seda üks omal kindla meeles, osava ajapruukimise, otsekohese olemise ja wara kooshoitmise läbi, nagu kaa alamal jutt meile õpetust annab.

rottii Mihkel.

Nõnda nimetati ühe kubermangu linnas üht noortmeest, kes üsna waeselt peale hakkas ja viimaks riigi pealinna juure kauba kulturi asutab. Ta päris nimi oli Mihkel Hoolas. Ta wanemad olid umbes paar venikoormat linnast õra ja toitid endid ja 4 last pöllutööga. Et aga kehivus neil walitsemas oli, siis pidasid nõuni, mill kombel oma lapsi saaks iši oma leiba teenima panna ja nimelt wanemat poegat, kes suba 14 aastane oli. Kõige parem oleks olnud, teda kusagiile hantivärgi juure õppima panna, aga

n'ad arwasid targemalt teewad, kui n'ad voissi wabrikusse tööle panid, et teda kohre warakult enese teitjaks teha. Mihkel sai siis kaa linna wabriku peale ja oli seal hoolas ja usin ja lahke igaiühe waasta. Kauem aga ta selle põlvega ei tahtnud leppida ja mõtles ikka selle peale, kuidas mitu nõuni leiaks, kuidas ta wabriku lämmastawa õhust, ränga tööst ja seltsiliiste kureja kõnedest, mis n'ad uulitsate peal ja aleviklude urkades olid õppinud, wõiks peaseda. Nii noor ta oli, nii tarik oli ta kaa, et ta keslegile oma nõuist ja püüdmisest sõnakest ei lausund, waid salaja oma ette nõu ärapidas, kuni üsna kogematta hakkatus kätte tuli. Ja see sündis sedavõissi.

Tema oli oma ema wenna juures fortoris, kes linnas raamatuköötja oli. Vois pani oma priiaegus seda ja teist ašja tähale ja tegi kaa jõudu mõeda katseks järäle, mis ette nägi tegewad. Muidugi oli see ikka üks poolik aši, seist et aeg ei annud, onu juures täitsa raamatuköötmist õppida. Siiski pidi ta selle ašja läbi selle järjele saama, mis teda viimaks rikkaks tegi ja auastuse siisje saatib. Seist kui ta kord poest emale tärlist kliisterdamiseks töi ja seda temale paberist fotikeses anti, küssis tema nagu nalja pärast kaupmehe käast, kas see ehk tahaks säharduoste fotikesete tegemist tema teha jätkta. Kaup-